

Arrest

nr. 82 932 van 13 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 februari 2012 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 27 december 2010 een eerste asielaanvraag in.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde hem de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus op 16 augustus 2011 (kennisgeving op 17 augustus 2011).

1.3. In beroep weigerde ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzoeker beide statussen bij arrest nr. 72.582 van 23 december 2011.

1.4. Verzoeker kreeg derhalve op 13 januari 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker, onder een bijlage 13quinquies.

1.5. Verzoeker diende op 17 februari 2012 een tweede asielaanvraag in. Deze werd niet in overweging genomen onder een bijlage 13quater op 27 februari 2012. Verzoeker werd diezelfde dag in kennis gesteld van deze beslissing. Het betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten R.S.K. (...)
geboren te (...), op (in) (...)
van en van nationaliteit te zijn: Sri Lanka
die een asielaanvraag heeft ingediend op 17.02.2012 (2)

Overwegende dat betrokkene op 27.12.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 17.08.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg, Overwegende dat op 28.12.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 17.02.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een brief van de Human Rights Commission of Sri Lanka dd. 23.11.2011 voorlegt waarin het levensverhaal van betrokkene bevestigd wordt en waarin staat dat er geen garantie gegeven kan worden voor de bescherming van betrokkene. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een brief van het 'Srilanka Army Regiment 521' voorlegt dd. 15.11.2011 waarin verklaart wordt dat betrokkene zich moet overgeven bij terugkeer. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene verklaart dat deze documenten opgestuurd zouden zijn door een vriend van zijn vader, maar dat hij de enveloppe zou hebben vergeten. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via telefonisch contact (via Skype) met de vrienden van zijn vader 'K. R. (...)' vernomen heeft dat hij in geen geval mag terugkeren naar zijn land van herkomst omdat zijn leven er in gevaar zou zijn. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij om veiligheidsredenen eerst een vriend van K. R. (...) zou contacteren, die vervolgens K. R. (...) zou verwittigen om een datum en uur af te spreken om te skypen. Overwegende dat betrokkene verklaarde dat hij vroeger in zijn huis zou geleefd hebben en dat het leger ook al bij hem op bezoek geweest zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat het al zes á zeven maanden geleden zou zijn dat ze elkaar gehoord zou hebben. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet terug naar Sri Lanka zou willen omdat hij zeker gedood zou worden bij terugkeer, Overwegende dat zijn moeder en zijn zus slachtoffer zouden zijn van de oorlog. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden, Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze beweringen te staven. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker licht zijn enig middel als volgt toe:

"Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de asielaanvraag van verzoeker onterecht niet in overweging werd genomen en dit omwille van volgende redenen.

Immers verzoeker heeft inderdaad een eerste maal asiel gevraagd in december 2010.

Na zijn afwijzing vroeg verzoeker nog twee documenten op in Sri Lanka om aan te tonen dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Dat verzoeker geen andere keuze had dan een tweede asielaanvraag in te dienen!

Dat verzoeker thans nog steeds niet terug kan naar zijn land van herkomst.

Hij kan onmogelijk in deze omstandigheden terugkeren. Dat zowel in de brief van de Human Rights Commission als in de brief van Sri Lanka Army Regiment 521, wordt zijn levensverhaal bevestigd.

Dat indien hij terugkeert naar Sri Lanka artikel 3 van het EVRM zal geschonden te worden.

Dat er recentelijk verschillende rapporten zijn gepubliceerd waaruit blijkt dat mensenrechten geschonden worden.

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden. Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984). Hoewel de Sri Lankaanse autoriteiten naar buiten toe de schijn ophouden dat er geen problemen zijn in Sri Lanka, dat de oorlog gedaan is en er vrede heerst over heel het land, dat de vroegere LTTE leden of mensen die banden hadden niet LTTE niet gefolterd worden, en dergelijke, stookt dit niet met de realiteit. Integendeel de situatie is verergerd.

Zelfs in de gebieden waar er niet gevochten werd, oa Jaffna, is de situatie verergerd. Hoe zal het dan zijn in de gebieden waar er wel gevochten werd.

Dat er na juli 2010 minstens nog 3 rapporten zijn gepubliceerd over Sri Lanka. (Op 31.03.2011 en op 18.07.2011 en 16.03.2012.

Dat in het rapport (d.d. 18.07.2011) Reconciliation in Sri Lanka: harder than ever, nog maar eens verduidelijkt wordt dat twee jaar na de oorlog de Tamils nog steeds onderdrukt worden.

Dat op de conclusie van het rapport als volgt luidt :

"Reconciliation after long periods of conflict never happens quickly. But in Sri Lanka there is a serious risk it may not happen at all . The government tells a very different story to the international community and to its own people about its agenda , claiming that it is pursuing reconciliation and taking care of all those who suffered in the war. But the reality on the ground , especially in the devastated north, is profoundly different, and resentment among many Tamils is growing. To avoid an eventual return to violence, the government must change course drastically!! ». "Attention must be paid to the many victims of these three decades of war and political violence from all three main ethnic groups- Sinhalese, Tamils, Muslims."

Dat het overduidelijk is dat de situatie niet verbeterd is en de overheid niet het nodige doet om de Tamils te beschermen.

Dat uit het rapport van UNHCR d.d. 31.03.2011 duidelijk kan afgeleid worden dat de situatie niet verbeterd is. Integendeel dat de mensen nog steeds vervolgd worden en hun leven nog steeds in gevaar is.

Dat het rapport van het UNHCR , duidelijk is dat er zware overtredingen zijn geweest en nog steeds zijn door het Sri Lankese leger op het vlak van mensenrechten.

Dat er niet getwijfeld werd in het rapport over het feit dat er mensen willekeurig werden opgepakt, gefolterd, verkracht, enz

"6. Killing of civilians through suicide attacks

7-12. Common Article 3 of the Geneva Conventions: Credible allegations point to a violation of C(1011110t1 Arack 3 (murder insofar as the LTTE are incredibly alleged to have perpetrated a number of suicide attacks, both in and outside of the conflict zone, against civilians. Outside the conflict zone, the LTTE perpetrated a number of suicide attacks during the final stages of the war, including attacks that killed large numbers of civilians, such as at a screening centre in Mallaitivu on 09.02.2009, or as part of the attack on Minister Mahinda Wijesekera on 10.03.2009. The Panel notes that these attacks constitute a clear violation of the ban on intentional or indiscriminate attacks on civilians discussed above. Suicide attacks were a common practice of the LTTE throughout its existence and the fear of suicide attacks may have contributed to - though did not and could not justify - violations perpetrated by the Government. 243. Finally, in light of the Panel's views regarding the human rights obligations of non-state actors (see A. 2 above) , the Panel has not addressed human rights violations beyond those that it has characterized as violations of international humanitarian law. The Panel has not considered LTTE abuses outside the conflict zone under international human rights law because of the uncertainty surrounding whether non- state actors have human rights obligations beyond the territories they control. »

Dat men hiermee niet voldoende rekening heeft gehouden.

Dat in het recentste rapport nog maar eens verduidelijkt wordt dat zowel de LTTE als de overheid tijdens de burgeroorlog ,de bevolking in gevaar brachten.

"... the Sri Lankan Army (SLA) advanced its military campaign in the Vanni, using large scale and widespread shelling, at times with heavy weapons (3),

... Denial of humanitarian assistance : the government systematically deprived persons in the conflict zone of humanitarian assistance, ... (4)."

Dat de overheid mensen nog steeds vervolgd etc ...

"...using civilians as a human buffer ...

... using military equipment in the proximity of civilians...

... forced recruitment of children...

... Killing civilians attempting to flee LTTE control ..

Dat in het rapport van 16.03.2012 het volgende wordt gesteld:

P13:

A series of killings, disappearances, violent robberies and physical assaults — some targeting known opponents of the government — rocked Jaffna in late 2010 and early 2011...

There also continue to be regular physical attacks on journalists, students, politicians and other politically active Tamils in the north, despite — some would say because of — the large military presence...

P14 :

Other forms of political activity are also routinely disrupted by authorities in the north. Public, including religious, commemorations for Tamil civilians killed in fighting have effectively been banned since the end of the war. On 27 November 2011, military and police reportedly attempted to restrict any commemoration of "Martyrs" or "Heroes Day", the LTTE's annual memorial for fallen fighters, across the north and east.

P15 :

...in Jaffna the police and army personnel detained and harassed 42 human rights and political activists travelling to the protest from the south.

P :35 : Conclusion :

While the situation is calm now — the Tamil population is exhausted by war, broken by defeat and, after decades of LTTE tight control, sadly acclimatised to authoritarian rule — it will not necessarily remain that way. ...The situation is not irreversible and could be turned around with an approach that followed general principles of participatory and transparent development. Political processes that gave the Tamil majority in the province a democratic voice in their future would go a long way to diminishing the risks.

The UN and donors must speak out against the failings of governance in the north and the undemocratic nature of decision-making there. All have a responsibility to go the extra mile to insist they are allowed to rebuild the postwar Northern Province in a manner that does not lead to renewed violence.

De toestand in Sri Lanka is thans op zijn minst nog steeds ernstig en zorgwekkend en dient uiterst voorzichtig beoordeeld te worden.

Hij kan onmogelijk terugkeren naar het noorden van Sri Lanka.

Er zijn in hoofdte van verzoeker dan ook objectieve en subjectieve redenen voorhanden om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Hij vreest voornamelijk onmiddellijk gearresteerd te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van het feit dat hij tamil is en banden heeft gehad met LTTE in het verleden.!!

Het Europees Hof heeft in de zaak E.G. vs het Verenigd Koninkrijk 8 achtergrond risico factoren opgesteld waarmee beoordeeld wordt wanneer de terugkeer naar het land van herkomst risico vol is:

- 1) Etnische Tamil*
- 2) Asielaanvraag in een ander land*
- 3) Terugkeer uit (Londen)*
- 4) Wellicht te weinig ID informatie*
- 5) Banden met LTTE*
- 6) Actief lid zijn*
- 7) Voorgaande arrestaties*
- 8) Littekens*

Verzoeker heeft 6 van de 8 van de risico factoren.

Het volgende werd in het arrest gesteld:

We agree that, with some luck, the applicant may avoid arrest and detailed investigation on his arrival at Colombo airport.

If the applicant is deported and if the risk of ill-treatment is genuine, he would at best be exposed to inhuman and degrading treatment by the Sri Lankan authorities. ...

whereas if the latter scenario comes true, the applicant may not survive

Dat er verschillende bronnen zijn die melden dat asielzoekers die terugkeren onmiddellijk op de luchthaven worden opgepakt en verhoord, gemarteld. Sommigen worden maanden vastgehouden. Freedom From Torture heeft verschillende rapporten en artikels gepubliceerd waaruit blijkt dat asielzoekers die terugkeren gefolterd en gemarteld worden.

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people forcibly returned to Sri Lanka have been subjected to torture, including refused asylum seekers removed from the UK on charter flights in 2011. Medical evidence supporting their claims has been obtained.

The torture techniques identified — beating, bunzing, suspension, asphyxiation techniques, rape — and the fact that many of those detained say they only escaped through the payment of bribes are a chilling reminder that torture continues to be perpetrated by both the army and police with stark impunity in Sri Lanka, despite the government's protestations to the Committee Against Torture of a 'zero tolerance' policy."

In het volgende artikel *Fears for Torture: survivors as rejected asylum seekers returned to Sri Lanka*, wordt het volgende gesteld:

Freedom from Torture has seen a large increase in the numbers of traumatised asylum seekers referred for help in recent years. Accounts of burnings with hot irons, rape, sexual abuse and long periods of solitary confinement have been commonplace in clients' testimony.

While accountability for human rights violations in Sri Lanka remains elusive, in April 2011 a UN Panel of Experts submitted a long-awaited report concluding that tens of thousands of civilians were killed in Northern Sri Lanka between January and May 2009. Channel 4 documentary 'Sri Lanka's Ailing Fields' provided further evidence of serious abuses. Freedom from Torture has joined many others in calling for an independent investigation to be launched.

Dat ook het HUMAN RIGHTS WATCH verschillende artikels heeft gepubliceerd over asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Op 24.02.2012 werd het volgende gepubliceerd:

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people deported to Sri Lanka have faced serious abuses. A Tamil deportee from the United Kingdom, RS (a pseudonym for security reasons), said that army soldiers in Sri Lanka arrested him on December 29, 2011. He alleged that during interrogation he was beaten with batons and burned with cigarettes, and that his head was doused with kerosene. He also said that his head was submerged in a bucket of water, that he was hung upside down, and that hot chilis were placed under his head and chest. He said that as a result of this torture, he confessed to being a member of the separatist Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), which were defeated in May 2009. He said that he paid a substantial bribe to escape from detention, and fled back to the United Kingdom, where he has applied for asylum. DB, a Tamil deported from the United Kingdom in 2011, said that he was arrested at a Sri Lankan army checkpoint on December 10. He alleged that he was forced to strip naked and burned with cigarettes and beaten until he agreed to sign a document in Sinhala. He said the soldiers told him he had to work as an informer for the army to identify former LTTE cadres. Like RS, he said he escaped detention after a family member paid a bribe for his release, then secured false documents to return to the United Kingdom, where he has again applied for asylum status. Another 2011 deportee, AH, alleges that he was arrested by the police Criminal Investigation Department (CID) soon after arriving in Colombo, Sri Lanka's capital. He said that he was stripped naked and was beaten and tortured until a family member paid a bribe for his release. Human Rights Watch has also documented cases of Tamil deportees who alleged to have been subjected to rape as a form of torture upon their return to Sri Lanka. In December 2010, CB was arrested at the Colombo airport on his return and was detained for a month by the CID. He said that during this time he was beaten with metal rods and raped four or five times by two men. As he described it, one man would hold him down while the other raped him. BK, a Tamil woman, alleges that she was arrested at Colombo airport by the CID on her return in April 2010 and kept in detention. She says she was raped by several men many times during the course of her detention. She described profuse bleeding as a result of these rapes. Both CB and BK managed to secure their release after relatives intervened to bribe the officials holding them. Both fled Sri Lanka and are seeking asylum in the United Kingdom. Het volgende artikel werd op 25.10.2011 gepubliceerd door Asian Human Rights Commission: *SRI LANKA: 'Hundreds tortured' in police custody* The Asian Human Rights Commission (AHRC) said it has documented nearly 100 cases of torture and killings in police custody. This is only the tip of the iceberg that is police torture in Sri Lanka, Names of 12 people killed in police custody since January have been submitted to the UN committee on torture which is scheduled to release a report on Sri Lanka next month, according to the AHRC. "The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Dat hij dus wel degelijk vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer. Alles wijst naar de willekeur. De Sri Lankesen die in Colombo landen worden willekeurig gearresteerd en gefolterd tot ze toegeven dat ze lid zijn van LTTE. Dat ze verkracht worden, hun lichamen wordt verminkt, verbrand, ... en veel meer gruwelijke daden om toch maar toe te geven dat zij lid zijn van LTTE.

"The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Hij kan dus niet terugkeren aangezien zijn leven in gevaar is bij terugkeer. Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Hij is uit Sri Lanka gevlucht. Het is voor betrokkene onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka uit vrees voor zijn leven. Hij vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer.

Immers het is juist bij landing dat ze gearresteerd worden en gemarteld worden!! In het artikel SRI LANKA MUST NOT TORTURE REJECTED ASYLUM SEEKERS wordt het volgende vernield:

The 26 Sri Lankans, most of them Tamil, were reportedly taken for questioning on their arrival in the capital, Minutes after stepping off the plane!

Amensty International bevestigt hierbij eveneens dat ze gemarteld worden en mishandeld worden!!

Hij heeft een enorme vrees dat hij bij terugkeer gedood zal worden of minstens onmenselijk behandeld. Immers hij is 2 jaar afwezig geweest. Hem staat het zelfde lot te wachten als de andere asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Bovendien worden mensen die terugkomen uit het buitenland extra geïnterviewd.

Ten eerste omdat ze uit het buitenland komen worden ze verondersteld veel geld te hebben en worden ze daarom gearresteerd en mishandeld.

En ten tweede omdat er verondersteld wordt dat ze in het buitenland hebben verbleven om activiteiten van de LTTE te ondersteunen. Verzoeker verblijft al meer dan 2 jaar in het buitenland. Bij zijn terugkeer zullen er zeker gevolgen zijn omwille van zijn langdurige afwezigheid.

Gelet op het voorgaande is het voor verzoeker werkelijk onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka. Dat de beslissing van dienst vreemdelingenzaken aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden.

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de materiële motiveringsplicht.

Immers de materiële motivering rust op de gronden van de beslissing. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn!

Dat de motieven van bestreden beslissing in feite en in rechte niet aanvaardbaar zijn!

Hieruit volgt dus dat deze niet op een degelijke wijze is gemotiveerd en daarbij de materiële motiveringsplicht schendt.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de beslissing van DVZ dan ook onterecht genomen werd en hij de materiële en formele motiveringsplicht flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is.

Dat verzoeker helemaal niet inziet op welke basis men zijn argumenten weerlegt en motiveert.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Dat verzoeker zich nog steeds steunt op zijn initiële asielaanvraag maar dat er zich ondertussen wel nieuwe omstandigheden, feiten hebben ontwikkeld, die hij voordien niet heeft kunnen bijbrengen..

Dat hij dit pas vernomen heeft nadat hij Sri Lanka contact heeft opgenomen om te zien wat er hem te wachten stond bij eventuele terugkeer.

Dat hij daarom vraagt de huidige beslissing te wille vernietigen en het dossier te willen doorsturen naar het Commissariaat generaal."

2.3. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de motiveringsplicht en de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.4. Verzoeker stelt samenvattend dat de brief van de 'Human Rights Commission' of Sri Lanka en die van de 'Sri Lanka Army Regiment' zijn levensverhaal bevestigen. Een terugkeer naar Sri Lanka zou artikel 3 EVRM schenden. Verzoeker verwijst naar verschillende rapporten aangaande de situatie in Sri Lanka, waarin melding wordt gemaakt van mensenrechtenschendingen. Ook wordt de zaak E.G. t. Verenigd Koninkrijk (EHRM) aangehaald en wordt verwezen naar de daarin opgenomen risicofactoren voor een terugkeer naar Sri Lanka. Hij concludeert dat het onmogelijk is terug te keren naar Sri Lanka.

2.5. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

2.6. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven en de juridische basis aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

2.7. Zodoende wordt hiernavolgend een en ander onderzocht in het licht van de materiële motiveringsplicht van de bestreden beslissing, die op basis van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet werd genomen. De weergegeven motieven dienen daarbij in staat te zijn het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing te schragen.

2.8. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt vooreerst als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. de nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

2.9. De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.10. Zoals blijkt uit de bovenvermelde wettelijke bepalingen dienen deze 'gegevens' vooreerst 'nieuw' te zijn hetgeen betekent dat zij niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag, alsook dat ze betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen en tenslotte dat ze relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.11. De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput.

2.12. In het geval dat er wordt beslist dat er voor een vreemdeling effectief 'nieuwe gegevens' worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de Commissaris-generaal (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).

2.13. In het geval dat er wordt beslist dat er geen 'nieuwe gegevens' worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13^{quater}). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen.

2.14. In zoverre verzoeker in diens voorliggend verzoekschrift thans voor het eerst verwijst naar tal van rapporten aangaande de situatie in Sri Lanka, geldt dat deze geen afbreuk kunnen doen aan de motieven van de thans bestreden beslissing, nu deze rapporten niet konden worden beoordeeld in het licht van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet op het moment van de beslissing. De Raad, wiens bevoegdheid zich, in haar gedaante als annulatierechter, beperkt tot de toetsing van de wetmatigheid en de redelijkheid van de bestreden beslissing, kan evenmin deze rapporten in rekening brengen en aftoetsen aan de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

2.15. Verzoeker legde bij zijn tweede asielaanvraag op 17 februari 2012 evenwel twee documenten voor. Het betrof een brief van 15 november 2011 van het '*Sri Lanka Army Regiment*' (leger) waarin verzoeker gevraagd wordt zich over te geven aan het '*Sri Lanka Army Regiment*' en een brief van 23 november 2011 van de '*Human Rights Commission of Sri Lanka*' (mensenrechtenorganisatie) die zijn vluchtverhaal zouden bevestigen.

2.16. De bestreden beslissing motiveert dat deze brieven een gesolliciteerd karakter hebben. Bovendien zouden deze originele stukken opgestuurd zijn met een enveloppe door een vriend van zijn vader. De enveloppe is verzoeker echter vergeten mee te brengen. Zodoende kon het bestuur zelf niet nagaan of de enveloppe wel degelijk uit Sri Lanka kwam en wanneer dit precies zou gebeurd zijn. Hetgeen meteen impliceert dat verzoeker deze informatie mogelijk reeds eerder kon voorleggen. Bovendien maakt verzoeker op geen enkele manier aannemelijk dat deze motivering foutief of kennelijk onredelijk zou zijn. Het oordeel van het bestuur om deze elementen niet als 'nieuwe gegevens' in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet te aanzien is bijgevolg noch onwettig noch onredelijk.

2.17. Het bestuur heeft bovendien geen geloof gehecht aan verzoekers verklaarde banden met de LTTE en het feit dat hij daarom zou worden gezocht in Sri Lanka. In verzoekers eerste asielaanvraag van 27 december 2010 heeft het bestuur verzoekers volledige asielrelaas met inbegrip van alle stukken en diens verklaringen tijdens zijn asiel-interview, aan een ernstig en grondig onderzoek onderworpen. Doch op 16 augustus 2011 besliste de commissaris-generaal om aan verzoeker de status van vluchteling alsook de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Deze beslissing werd bovendien, in graad van beroep, bevestigd door deze Raad bij wege van haar arrest nummer 72.582 van 23 december 2011.

Zodoende heeft de Belgische overheid, door middel van een gedegen onderzoek door de bevoegde asielinstanties, reeds een duidelijk oordeel te kennen gegeven aangaande de 'gegronde vrees' van verzoeker in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag alsook inzake de subsidiaire bescherming. Nadat deze weigering werd bevestigd in beroep slaagt verzoeker er niet in 'nieuwe' gegevens bij te brengen die rechtmatig als dusdanig gekwalificeerd kunnen worden.

2.18. Met betrekking tot verzoekers verwijzing naar de zaak E.G. t. Verenigd Koninkrijk (EHRM, 41178/08, 2011, EHRM 846, 31 Mei 2011), geldt dat verzoeker dwaalt bij de opsomming van de risicofactoren voor een terugkeer naar Sri Lanka. De risicofactoren zijn immers de volgende: *"Openstaande arrestatiebevel, gerechtelijk verleden, (bewezen of voldoende aannemelijk geachte) banden met de LTTE, ontsnapt uit hechtenis, illegaal vertrek vanuit Sri Lanka, littekens, betrokkenheid bij media of NGO's en een gebrek aan identiteitskaart of andere identiteitsdocumenten."*

2.19. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet voldoet aan één van deze factoren. In de voornoemde zaak E.G. t. Verenigd Koninkrijk, oordeelde het EHRM dat, ondanks het feit dat de betrokkene voldeed aan enkele van deze risicofactoren, niet zonder meer besloten kon worden tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoekers verwijzing naar voormelde rechtspraak is niet dienstig, nu zij feitelijke gelijkens mist met zijn situatie.

2.20. Wat betreft de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur geldt dat dit beginsel aan het bestuur de verplichting oplegt om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS nr. 167.411, 2 februari 2007; RvS nr. 154.954, 14 februari 2006).

2.21. Verzoeker betoogt in zijn enig middel evenwel zeer summier als volgt: *"Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld."*

2.22. Verzoeker heeft evenwel de kans gehad om de toelichting die hij wenste te verschaffen bij 'de nieuwe elementen' in diens tweede asielaanvraag, te verschaffen. Uit het administratief blijkt niet dat verzoeker hiertoe niet de mogelijkheid kreeg. Er moet in deze context aan herinnerd worden dat de 'bewijslast' in asielzaken, ook al is de strengheid van het nodige bewijs in deze aangelegenheid soms lichter van aard dan in het gemeen recht, wel degelijk bij verzoeker ligt. Het zorgvuldigheidsbeginsel reikt dan ook niet zo ver dat het bestuur, als het ware, proactief alle mogelijke verklaringen en toelichtingen uit een verzoeker dient te trekken, teneinde niet het risico te lopen 'onzorgvuldig' te werk te zijn gegaan.

2.23. Het zorgvuldigheidsbeginsel gebiedt het bestuur haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit al het voorgaande blijkt dat de feiten op een correcte wijze beoordeeld werden door het bestuur en dat de beslissing genomen werd met de nodige zorg. Een en ander blijkt uit de vaststelling dat verzoeker op 23 februari 2012 de kans heeft gekregen zijn 'nieuw elementen' toe te lichten en dat de schriftelijke weergave van dit verhoor terug te vinden is in het administratief dossier. Daarenboven is in de bestreden beslissing de bespreking van alle punten aangaande deze 'nieuwe elementen', uitgebreid en geïndividualiseerd, terug te vinden in de opgegeven motieven.

2.24. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301), m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. *In casu* is het oordeel van het bestuur om de voorgelegde elementen niet als 'nieuwe gegevens' te beschouwen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet niet onredelijk, gelet op al hetgeen supra besproken werd. De beslissing is wettelijk van een kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de bestreden beslissing is gebaseerd is geen sprake.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC